

Reykjavík, 01.12.2020
Tilv. 2020/0860 - 0.3.01
MS

Efni: Umsögn um drög að frumvarpi til laga um breytingu á ýmsum lögum til einföldunar regluverks

Vísað er til draga að frumvarpi til laga um breytingu á ýmsum lögum til einföldunar regluverks, eins og þau voru birt í Samráðsgátt þann 17. nóvember sl. Neytendastofa vill koma á framfæri eftirfarandi athugasemdum við III. kafla frumvarpsdraganna og umfjöllun í greinargerð, þar um.

Í umfjöllun í kafla 3.3. í greinargerð með frumvarpinu er því haldið fram að leyfisveiting Neytendastofu fyrir notkun þjóðfána Íslendinga í skráðu vörumerki sé „bung í vöfum, tímafrek og kostnaðarsöm.“ Neytendastofa vill benda á að sé litið til þeirra leyfa sem stofnunin hefur veitt er það ekki raunin. Í framkvæmd berst Neytendastofu erindi frá Hug verkastofunni um að tiltekinn aðili hafi sótt um skráningu vörumerkis sem innihaldi íslenska þjóðfánann og þörf sé á leyfi Neytendastofu skv. 8. mgr. 12. gr. laga nr. 34/1944. Sé þörf á nánari upplýsingum um vöru eða starfsemi sem notkun vörumerkisins á að ná til, en kemur fram í umsókn til Hug verkastofunnar, óskar Neytendastofa þeirra frá umsækjanda. Í flestum tilvikum er leyfi Neytendastofu afgreitt þegar þau svör berast en í undantekningartilvikum er þörf á nánari skýringum. Málshraði stofnunarinnar ræðst þ.a.l. að miklu mæli af því hversu fljótt umsækjandi skilar inn umbeðnum gögnum eða skýringum. Neytendastofu hafa borist núi umsóknir um leyfi frá árinu 2017, ein var dregin til baka og einni hafnað. Málsmeðferð hefur alla jafna tekið tvær til átta vikur en dæmi er um að málsmeðferðin hafi tekið allt að sex mánuði. Ekkert gjald er tekið hjá Neytendastofu fyrir leyfið.

Neytendastofa vill benda á að verði núverandi framkvæmd, leyfisveiting fyrir skráningu vörumerkis sem inniheldur þjóðfána Íslendinga, lögð af eins og lagt er til í frumvarpinu geta umsækjendur lent í því að fá vörumerki samþykkt hjá Hug verkastofunni en Neytendastofa síðar tekið ákvörðun um að banna notkun á vörumerkinu þar sem hún uppfylli ekki skilyrði 12. gr. laga nr. 34/1944. Það verður því að teljast betri kostur fyrir umsækjendur að hafa upplýsingar um að notkunin er óheimil strax við fyrirhugaða skráningu merkisins.

Í sama kafla greinargerðarinnar segir jafnframt: „[i] 9. tölul. 1. mgr. 13. gr. vörumerkjalaga [kemur fram] að ekki skuli skrá í vörumerkjaskrá vörumerki sem fela í sér skjaldarmerki eða önnur ríkistákn, fána eða merki sveitarfélaga. Þetta ákvæði hefur verið túlkað svo að það taki til vörumerkja þar sem ljóst sé að um fánann sé að ræða en ef vörumerki felur aðeins í sér visun til fánans, svo sem liti fánans eða fánann í óhefðbundnu formi, hefur

Hugverkastofan samþykkt að skrá vörumerkið að fengnu leyfi Neytendastofu.“ Þessi umfjöllun virðist byggð á misskilningi enda taka ákvæði 12. gr. laga nr. 34/1944 eingöngu til þjóðfánans, sem slíks en ekki tilvísana til fánans. Þannig hafa allar umsóknir um leyfi Neytendastofu fyrir skráningu vörumerkis sem inniheldur þjóðfána Íslendinga innihaldið fánan sem slíkan. Vörumerkjaumsóknir sem bera tilvísun til fánans, eins og því er líst í umfjölluninni, tekur Hugverkastofan til sjálfstæðrar afgreiðslu án aðkomu Neytendastofu á grundvelli 12. gr. laga nr. 34/1944.

Virðingarfyllst
f.h. Neytendastofu

Pórunn Anna Árnadóttir
Forstjóri

Matthildur Sveinsdóttir